

മധുരമായ കുട്ടികളെ - പതിത-പാവനനായ ബാബ പാവന ലോകത്തിന്റെ സമ്പത്ത് നൽകുന്നതിന് വന്നിരിക്കുന്നു, പാവനമാകുന്നവർക്ക് മാത്രമാണ് സദ്ഗതി പ്രാപ്തമാകുന്നത്

ചോദ്യം:- ഭോഗീ ജീവിതം, യോഗീ ജീവിതത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനമാകുന്നതിന്റെ മുഖ്യ ആധാരം എന്താണ്?

ഉത്തരം:- നിശ്ചയം. ഏത് വരെ നമ്മളെ പഠിപ്പിക്കുന്നത് സ്വയം ബാബയാണെന്ന നിശ്ചയമില്ലയോ അത് വരെ യോഗം യാഥാർത്ഥ്യമാകില്ല, പഠിത്തവും പഠിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഭോഗി, ഭോഗി തന്നെയായിരിക്കും. പല കുട്ടികളും ക്ലാസ്സിൽ വരുന്നുണ്ട് എന്നാൽ പഠിപ്പിക്കുന്ന ആളിൽ നിശ്ചയമില്ല. കരുതുന്നു എന്നോ ഒരു ശക്തിയുണ്ട് എന്നാൽ, നിരാകാരനായ ശിവബാബ പഠിപ്പിക്കുക - ഇതെങ്ങനെ സാധ്യമാകും? ഇത് പുതിയ കാര്യമാണല്ലോ. ഇങ്ങനെയുള്ള കല്പുബുദ്ധി കുട്ടികൾക്ക് പരിവർത്തനപ്പെടാൻ സാധിക്കില്ല.

ഗീതം:- ഓം നമോ ശിവായ. . .

ഓം ശാന്തി. നമുക്ക് ശിവബാബയാണ് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നതെന്ന് കുട്ടികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴും ഭഗവാനുവാചയെന്ന് പറയില്ല. സദാ തന്റെ മഹിമ പറയുക ഇത് നിയമമല്ല. സർവ്വരുടെയും പിതാവായ ശിവബാബ നമ്മൾ കുട്ടികൾക്കിരുന്ന് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. ഭാവിയിലെ 21 ജന്മങ്ങളിലേക്കായി അവൻ്റെയും ദൃഢവുമായ ദൈവിക സ്വരാജ്യം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. ഏതുപോലെയാണോ സ്കൂളിലോ, കോളേജിലോ കുട്ടികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നത്, ടീച്ചർ നമ്മളെ തനിക്ക് സമാനം വക്കീലാക്കി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, ലക്ഷ്യമുണ്ട്. ബാക്കി സത്സംഗങ്ങളിൽ വേദ-ശാസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം കേൾക്കാൻ ആരെല്ലാമാണോ പോകുന്നത്, അതിൽ നിന്ന് ഒന്നും തന്നെ ലഭിക്കുന്നില്ല അതിലും ഭേദം ടീച്ചറാണ് എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ശരീര നിർവ്വഹണത്തിനായുള്ള എന്തെങ്കിലുമെല്ലാം വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നു, അതിലൂടെ ഉപജീവനം സാധ്യമാകുന്നു. ബാക്കി എല്ലാവരും ദുർഗതി തന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്, കുട്ടി വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അച്ഛൻ പറയും എങ്കിൽ സമ്പത്തും ലഭിക്കില്ല. എവിടെ വേണോ പൊയ്ക്കൊള്ളൂ. ഇവിടെ ബാബ അമൃതം കഴിപ്പിക്കുന്നു ഒപ്പം സമ്പത്തും നൽകുന്നു പറയുന്നു പവിത്രമാകൂ എങ്കിൽ പവിത്ര ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയാകും. എത്ര അന്തരമാണ് - പരിധിയുള്ള അച്ഛനും പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനും തമ്മിൽ. പരിധിയുള്ള അച്ഛൻ ഇരുട്ടിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകുന്നു, പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛൻ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് കൊണ്ട് പോകുന്നു. പതിത പാവനൻ ബാബ മാത്രമാണ്. പറയുന്നുമുണ്ട് സദ്ഗതി ദാതാവ് ഒരാളാണ് - അവർ വന്ന് സർവ്വരുടെയും സദ്ഗതി ചെയ്യുന്നു, പിന്നീട് ദുർഗതി ചെയ്തത് ആരാണ്? അതറിയില്ല. ബാബ മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു - എല്ലാവരും ആസുരീയ മതത്തിലുള്ളവരാണ്. അസുരനിൽ നിന്ന് ദേവതയാകുന്നതിനാണ് ഇവിടെ വരുന്നത്. ഇത് ഇന്ദ്രസഭയാണ്. ചില അസുരൻമാരും ഒളിഞ്ഞ് വന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്. എല്ലാ സൈന്യങ്ങളിലും ഇങ്ങനെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അസുരൻമാർ (വികാരികൾ) ധാരാളം വരുന്നുണ്ട്, പിന്നീട് വീട്ടിൽ പോയി വിഷവും കുടിക്കുന്നു. രണ്ട് ജോലിയും ഒരുമിച്ച് നടക്കില്ല. അവർ കല്പുബുദ്ധിയാകുന്നു. ബാബയെ തിരിച്ചറിയുന്നതേയില്ല. നമ്മളെ പരിധിയില്ലാത്ത ബാബയാണ് പഠിപ്പിക്കുതെന്ന നിശ്ചയം അൽപം പോലുമില്ല. വെറുതെ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് യോഗവുമുണ്ടായിരിക്കില്ല, പഠിത്തവും പഠിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഭോഗി ഭോഗിയായിത്തന്നെയായിരിക്കും. എന്നോ ഒരു ശക്തിയുണ്ടെന്ന് മാത്രം മനസ്സിലാക്കുന്ന ധാരാളം പേരുണ്ട്. നിരാകാരനായ ശിവബാബയ്ക്ക് എങ്ങനെ വരാൻ സാധിക്കും! ഒരു ശാസ്ത്രത്തിൽ പോലും എഴുതിയിട്ടില്ല. ഇതെല്ലാം പുതിയ കാര്യങ്ങളാണ്. ശിവ ജയന്തിയുടെയും മഹിമ പാടുന്നുണ്ട്... എന്നാൽ കല്പുബുദ്ധിയായതുകാരണം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ശിവനുണ്ട് അതുകൊണ്ടല്ലേ എല്ലാ ഭക്തരും ഓർമ്മിക്കുന്നത്. ശിവായ നമഃ എന്നും പറയുന്നുണ്ട്, ശിവൻ പരംധാമ നിവാസിയാണെന്നും ആ പരംപിതാവ് നമ്മുടെ അച്ഛനുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. എങ്കിൽ ആ പരംപിതാവ് സർവ്വരുടെയും പിതാവായിരിക്കില്ലേ. പിതാവിനെ അംഗീകരിക്കാത്തവരും ഭാരതത്തിലുണ്ട്. മനുഷ്യർക്ക് മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നത് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇപ്പോൾ ദുർഗതിയുടെ സമയമാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് പോലും മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിൽ ആദ്യം അവിദ്യചാരി ഭക്തിയായിരുന്നു ഇപ്പോൾ വ്യഭിചാരിയായിരിക്കുന്നു. വ്യഭിചാരിയിലും അവിദ്യചാരിയിലും എത്ര അന്തരമുണ്ട്. ഒന്ന് പാപാത്മാവാണ്, ഒന്ന് പുണ്യാത്മാവാണ്. സത്യമായ ഭക്തി അവിദ്യചാരി ഭക്തി മാത്രമാണ്. ആ സമയം അതായത് ദ്വാപരത്തിൽ മനുഷ്യർ സുഖികളുമായിരുന്നു. ധനവും-സമ്പത്തും തുടങ്ങി എല്ലാം ഉണ്ടായിരിക്കും. കലിയുഗത്തിലാണ് കൂടുതൽ ദുർഗതി പ്രാപിക്കുന്നത്. എപ്പോഴാണോ വ്യഭിചാരി ഭക്തിയിലേക്ക് വരുന്നത് അപ്പോഴാണ് കൂടുതൽ വികാരിയുമാകുന്നത്. ദിനം-പ്രതി ദിനം

വികാരത്തിന്റെ ശക്തി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യം സതോപ്രധാന വികാരമായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ തമോപ്രധാന വികാരമാണ്. എല്ലാവരും തീർത്തും തന്നെ തമോപ്രധാനരാണ്. വീടു-വീടുകളിൽ എത്ര ലഹളകളാണ്. ശിവബാബയിരുന്ന് കുട്ടികൾക്ക് മനസ്സിലാക്കി തരുന്നു. കൃഷ്ണൻ പിതാവല്ല. ആരുടെയും ജീവചരിത്രം അറിയുന്നില്ല. ബാബയാണ് പതിത-പാവനൻ. പരംപിതാ പരമാത്മാവിനെയാണ് ജ്ഞാനസാഗരനെന്ന് പറയുന്നത്, ജലത്തിന്റെ സാഗരം പതിത-പാവനനോ, നോളജ്ഫുളോ അല്ല. മനുഷ്യരാണെങ്കിൽ ജലത്തിന്റെ സാഗരത്തിൽ നിന്ന് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള നദികളെയാണ് പതിത-പാവനിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. അവരോട് ഗീതയുടെ ഭഗവാന്റെ കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നത് പോലെ - നിരാകാരനായ പരംപിതാ പരമാത്മാവാണ് രചിതാവ് കൃഷ്ണൻ രചനയാണ്, ഇനി പറയൂ ഗീതയുടെ ഭഗവാൻ ആരാണ്? ഭഗവാനെന്ന് ഒരാളെ മാത്രമാണ് പറയുക. പിന്നീട് വ്യാസനെയെങ്ങനെ ഭഗവാനെന്ന് പറയാൻ സാധിക്കും. ഇങ്ങനെയിങ്ങനെ ഇതുപോലെ തന്നെ ചോദിക്കണം - പതിത-പാവൻ, പരംപിതാ പരമാത്മാവാണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ സാഗരൻ, അവരിൽ നിന്ന് ഈ ജ്ഞാന ഗംഗകൾ എങ്ങനെയാണ് ഉത്ഭവിച്ചത്? പരംപിതാ പരമാത്മാവ് ബ്രഹ്മാ മുഖ കമലത്തിലൂടെയാണ് ബ്രാഹ്മണ മുഖവംശാവലികളെ രചിക്കുന്നത്. അവർക്ക് ബ്രഹ്മാ മുഖത്തിലൂടെ ജ്ഞാനം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അതിലൂടെ സദ്ഗതി നേടുന്നു. ഇനി പറയൂ ജലത്തിന്റെ സാഗരത്തിലൂടെയാണോ പാവനമാകുന്നത് അതോ ജ്ഞാന സാഗരത്തിലൂടെയാണോ. ജലത്തിലൂടെ മനുഷ്യർക്ക് പാവനമാകാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യവും ചോദിക്കണം, ഇത് ചോദിക്കുന്നതിലൂടെ പാവന ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയാകാൻ സാധിക്കും. അല്ലയോ പതിത-പാവന സീതാ റാം എന്ന് പറഞ്ഞ് വിളിക്കുന്നതും ഈശ്വരനെ തന്നെയാണ്. എന്നാൽ പിന്നീട് ഗംഗയിൽ പോയി കുളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യവും കുട്ടിച്ചേർക്കണം. സമയമനുസരിച്ച് ഏതൊന്നിനും അതിന്റേതായ ശോഭയുണ്ട്. ഏതുപോലെയാണോ ഗീതയുടെ ഭഗവാൻ ആരാണെന്ന ചോദ്യമുള്ളത്, അതുപോലെ ഇതും ചോദ്യമാണ്. മനുഷ്യർ സദാ തന്റെ പക്കൽ ഓർമ്മയായി സൂക്ഷിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള എന്ത് വസ്തുവാണ് ഉണ്ടാക്കുക - ചിന്ത നടക്കുന്നില്ലേ, നല്ല വസ്തുവാണെങ്കിൽ തന്റെ പക്കൽ തന്നെ സൂക്ഷിക്കും. കടലാസ് മുതലായവയാണെങ്കിൽ വലിച്ചെറിയും. ദേവതകളുടെ നല്ല വസ്തുക്കളാണെങ്കിൽ അത് ചുരുട്ടിക്കളയില്ല. സേവനത്തിന്റെ പ്രാക്റ്റീസ് ചെയ്യുന്നവർക്ക് മുഴുവൻ ദിവസവും വിചാര സാഗര മഥനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും, ചെയ്ത് കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്ന് കേവലം പറഞ്ഞാൽ പോരാ. ഇത് ആരോടാണ് പറയുന്നത്? ബാബ ചെയ്യുമോ അതോ കുട്ടികൾ ചെയ്യുമോ? പറയൂ ആരാണ്? ബാബ നിർദ്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള നല്ല ചിത്രം, കലണ്ടറടിക്കൂ, ത്രിമൂർത്തി ശിവന്റെ കലണ്ടർ ഇറങ്ങണം. ത്രിമൂർത്തി ശിവ ജയന്തിയെന്ന് പറയുന്നതാണ് ശരി. കേവലം ശിവ ജയന്തിയെന്ന് പറയുന്നത് തെറ്റാണ്. ത്രിമൂർത്തി ശിവ ജയന്തിയുടെ കലണ്ടർ ഇറക്കാൻ ഒരു കുട്ടിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട് അതും വർണ്ണാഭമായത്. ത്രിമൂർത്തിയുടെ ചിത്രത്തിലൂടെ വളരെ നല്ല ജ്ഞാനമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. ഇതിലൂടെ വളരെ നന്നായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കാൻ സാധിക്കും അതുകൊണ്ടാണ് ബാബ ലോക്കറ്റും ഉണ്ടാക്കിക്കുന്നത്. ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശിവബാബ സദ്ഗതി ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആരാണോ പരിശ്രമിക്കുന്നത് അവരാണ് വിഷ്ണുപുരിയുടെ അധികാരിയാകുന്നത്. ബാക്കി ആരാണോ ജ്ഞാനമെടുക്കാത്തത് അവരുടെ വിനാശം സംഭവിക്കുന്നു. അവർ ശിക്ഷകളും അനുഭവിക്കുന്നു, പദവിയും നേടുന്നില്ല. ഭക്തർ ഭഗവാനെ ഓർമ്മിക്കുന്നു എന്നാൽ എപ്പോഴാണോ ഭഗവാൻ വരുന്നത് അപ്പോൾ എത്ര കുറച്ച് പേരാണ് ആ ഭഗവാനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് അവരുടേതാകുന്നത്. കോടിയിൽ ചിലർ. ആരാണോ മുക്തിക്ക് വേണ്ടി പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്യുന്നത് അവർക്ക് നല്ല പദവി നേടാൻ സാധിക്കില്ല. വികർമ്മവും വിനാശമാകില്ല അതുകൊണ്ടാണ് ധർമ്മ സ്ഥാപകരും ദൃഷ്ടി സ്വീകരിക്കാൻ വരുന്നതിന്റെ സാക്ഷാത്ക്കാരം ചെയ്തിച്ചിരുന്നത്. ഓർമ്മിച്ചോർമ്മിച്ച് വികർമ്മം നശിപ്പിച്ച് തിരിച്ച് പോകുകയാണെങ്കിൽ ഉയർന്ന പദവി നേടാൻ സാധിക്കും, അന്തിമത്തിൽ മറ്റ് ധർമ്മത്തിലുള്ള ഉന്നതരും വരും. ഇപ്പോഴത്തെ പോപ്പ് വരും എന്നല്ല, അങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുത്..... ആദ്യത്തെ പോപ്പ്, അവരിപ്പോൾ അന്തിമ ജന്മത്തിലാണ്, അദ്ദേഹം വരും. കണക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. ഇപ്പോൾ ഇത് കുറേമേളയാണ്. അതെല്ലാം ഭക്തി മാർഗ്ഗത്തിന്റെ സാമഗ്രികളാണ്. എപ്പോഴാണോ ദുർഗതി പ്രാപിക്കുന്നതിന്റെ പൂർണ്ണമായ ഗ്രഹണം ബാധിക്കുന്നത്, അപ്പോഴാണ് ബാബ വന്ന് 16 കലാ സമ്പൂർണ്ണമാക്കുന്നത്. ഗ്രഹണത്തെ സ്വദർശന ചക്രം കൊണ്ടാണ് ഇല്ലാതാക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ഈ കാലചക്രമുണ്ടല്ലോ, അതിൽ താഴെ ഇതാണ് സ്വദർശനചക്രമെന്ന് എഴുതണം. ഇത് വളരെ നല്ല സാധനമാണ്. ഇത് ഈശ്വരീയ കുലചിഹ്നമാണ്. ഇതെല്ലാം ഈശ്വരീയ കാര്യങ്ങളാണ്. ആരാണോ സ്നേഹുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവർക്ക് വേണ്ടിയുള്ള നിർദ്ദേശവും ബാബ നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അഥവാ അവർ മുരളി കേൾക്കുന്നില്ലെന്ന് കരുതു എങ്കിൽ നിർദ്ദേശവും പ്രയോഗത്തിൽ കൊണ്ട് വരാൻ സാധിക്കില്ല. മുരളി ദിവസവും പഠിക്കണം. ആരാണോ സേവനത്തിൽ ഉപസ്ഥിതരായിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് കർമ്മത്തിലേക്ക് വരണം. ത്രിമൂർത്തിയുടെയും സ്നേഹുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നുണ്ട്, അതിലെ വാക്കുകൾ വളരെ നല്ലതാണ്. സ്ഥാപനവും വിനാശവും - രണ്ട് ഗോളങ്ങളും

ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഒന്ന് നരകവും, ഒന്ന് സ്വർഗ്ഗവും. ഇതാണ് ഇന്നത്തെ ഭാരതം, ഇതാണ് നാളത്തെ ഭാരതം. സെക്കന്ററിൽ ജീവൻമുക്തി നൽകുന്ന ബാബയും ഉപസ്ഥിതനാണ്. ബാബയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു, നിശ്ചയം വന്നു അത് മതി. ജീവൻമുക്തി നേടുന്നതിനുള്ള പുരുഷാർത്ഥം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ജന്മം എടുത്തില്ലേ. ബാബയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായ സമ്പത്തുണ്ട്. പിന്നീട് വികാരത്തിന്റെ യാചന സാധിക്കില്ല. ബാബ പറയുന്നു ഭ്രഷ്ടാചാരിക്ക് സമ്പത്ത് ലഭിക്കുകയില്ല. ബ്രഹ്മാവിന്റെ തന്നെ ഉദാഹരണം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കണ്ടില്ലേ. ഇങ്ങനെയുള്ള വളരെ ദുർലഭം പേരാണ് വരുന്നത്. തന്റെ അഭിമാനം മുതലായവയും വളരെയധികം നോക്കുന്നില്ലേ. രചയിതാവ് ബാബയാണ്, എല്ലാവർക്കും ആ ബാബയുടെ നിർദ്ദേശത്തിലൂടെ നടക്കണം. നിങ്ങളും ശ്രീമത്തത്തിലൂടെ നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പദവി ഭ്രഷ്ടമാകും.

ബാബ പറയുന്നു - ഈ ജ്ഞാന മാർഗ്ഗത്തിൽ നല്ല നഷ്ടമോഹയായിരിക്കണം. ബാബയുടെ ആജ്ഞ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, ഏത് കുട്ടികളാണോ ആജ്ഞ പാലിക്കാത്തത്, അവർ കുപുത്രരാണ്. അത്തരം കുട്ടികൾ, കുട്ടികളല്ല. പവിത്രതയുടെ ആജ്ഞ നല്ലതല്ലേ. രാജയോഗം ബാബ ഇപ്പോഴാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നത്. പാപം മനുഷ്യർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കുട്ടികളിലും നമ്പർവൈസ് പുരുഷാർത്ഥമനുസരിച്ചാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ബാബ ഇത്രയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു, വളരെ വിരളം കുട്ടികളാണ് ചെയ്ത് കാണിക്കുന്നത്. ബാബ പറയുന്നു ത്രിമൂർത്തിയുടെ കലണ്ടറുണ്ടാക്കണം. മുഴുവൻ ആധാരവും ത്രിമൂർത്തി ശിവന്റെ ചിത്രത്തിലാണ്. എഴുതിയിട്ടുണ്ട് ബ്രഹ്മാവിന്റെ സ്ഥാപന. തീർച്ചയായും ശിവബാബ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്ഥാപന ചെയ്തില്ലേ. കലിയുഗീ ആസുരീയ രാജ്യത്തിന്റെ വിനാശവും സംഭവിക്കും. ആസുരീയ രാജ്യത്തിൽ എത്രയധികം മനുഷ്യരാണ്. ദൈവിക രാജ്യത്തിൽ എത്ര കുറച്ച് പേരാണുള്ളത്. അനേക ധർമ്മങ്ങളുടെ വിനാശവും ഒരു ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയെന്നും എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ബാബ പറയുന്നു ഞാൻ എത്രയാണ് അലങ്കരിക്കുന്നത് എന്നിട്ടും നന്നാവുന്നില്ല, തലകീഴായ സംസാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ബാബ പറയുന്നു ദേഹസഹിതം എന്തെല്ലാമുണ്ടോ എല്ലാം മറന്ന് എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. തന്റെ ദേഹത്തിലും കുടുങ്ങരുത്. ആരുടെയെങ്കിലും ശരീരത്തിൽ കുടുങ്ങുന്നതിലൂടെ വീണ് പോകുന്നു. ഏതുപോലെയാണോ ദേഹധാരിയായ മമ്മയോട് സ്നേഹം വെച്ചത് കാരണം മമ്മ പോയപ്പോൾ എത്രപേർ മരിച്ച് പോയി എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നാമരൂപത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരുന്നു. ബാബ എത്രയാണ് പറയുന്നത് ദേഹ-അഭിമാനയാകരുത്, എന്നെ മാത്രം ഓർമ്മിക്കൂ. നിങ്ങൾ ഈ ബ്രഹ്മാവിന്റെ ശരീരത്തെയും ഓർമ്മിക്കരുത്. ശരീരത്തെ ഓർമ്മിക്കുന്നതിലൂടെ പൂർണ്ണമായ ജ്ഞാനം എടുക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ദേഹീ-അഭിമാനയാകുന്നതിൽ വളരെ പരിശ്രമമുണ്ട്. ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ കഴിയുക - ഇത് വളരെ പ്രയാസമാണ്. ജ്ഞാനം വളരെ-വളരെ നന്നായി കേൾപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. യോഗത്തിൽ കഴിയുന്നത് വിരളമാണ്. എത്രത്തോളം ബലവാനാണോ, അത്രയും മായയുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് വരും. ആരുടെയെങ്കിലുമെല്ലാം നാമരൂപത്തിൽ കുടുങ്ങി വഞ്ചിതരാകുന്നു, ഇതിൽ വളരെ ജാഗ്രത ആവശ്യമാണ്. യോഗത്തിൽ തന്നെയാണ് വളരെയധികം പരിശ്രമമുള്ളത്. ജ്ഞാനം എളുപ്പമാണ്. യോഗത്തിൽ തന്നെയാണ് അടിക്കടി മറന്ന് പോകുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ് എങ്ങനെ വികർമ്മാജിത്താകുമെന്ന് ബാബ ചോദിക്കുന്നത്. യോഗത്തിൽ കഴിയുകയാണെങ്കിൽ പാപം ഉണ്ടാകില്ല. അല്ലെങ്കിൽ നൂറിരട്ടി വർദ്ധിക്കും. ഇവിടെ സ്വയം ധർമ്മരാജനും ബാബയും രണ്ട് പേരും ഒരുമിച്ചാണ് അതുകൊണ്ട് സ്വയം പറയുന്നു ബാബയുടെ മുന്നിൽ ഒരു പാപവും ചെയ്യരുത്, അല്ലെങ്കിൽ നൂറിരട്ടി ശിക്ഷ വരും. യോഗത്തിലൂടെ തന്നെ വികർമ്മാജിത്താകണം. സ്വദർശന ചക്രത്തെ അറിയുക എളുപ്പമാണ്. ഈ ഗോളത്തിന്റെ താഴെ ചക്രമെന്നെഴുതണം, അല്ലാതെ ചർക്ക എന്നല്ല. ബാബ ധാരാളം യുക്തികൾ പറഞ്ഞ് തരുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾക്ക് കർമ്മത്തിലേക്ക് വരണം. ശരി!

വളരെക്കാലത്തെ വേർപാടിന് ശേഷം കളഞ്ഞ് പോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി മാതാവും പിതാവുംമായ ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണയും പുലർകാല വന്ദനവും. ആത്മീയ അച്ഛന്റെ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണക്കുള്ള മുഖ്യമായ സാരം -

- 1) ഒരു ദേഹധാരിയുടെയും നാമരൂപത്തിൽ കുടുങ്ങരുത്. തന്റെ ദേഹത്തിലും കുടുങ്ങരുത്, ഇതിൽ വളരെ ജാഗ്രത വെയ്ക്കണം.
- 2) ജ്ഞാന മാർഗ്ഗത്തിൽ തീർച്ചയായും നഷ്ടമോഹയാകണം. പവിത്രതയുടെ ആജ്ഞ അംഗീകരിക്കണം ഒപ്പം മറ്റുള്ളവരെയും പവിത്രമാക്കുന്നതിനുള്ള യുക്തി രചിക്കണം.

വരദാനം:- സ്വ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ വിശ്വപരിവർത്തനത്തിന് നിമിത്തമാകുന്ന സർവ്വ
ഖജനാവുകൾക്കും അധികാരിയായി ഭവിക്കൂ

താങ്കളുടെ സ്തോഗനമാണ് “പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുകയല്ല, പരിവർത്തനപ്പെട്ട് കാണിക്കൂ”. സ്വ പരിവർത്തന
ത്തിലൂടെ വിശ്വപരിവർത്തനം. പല കുട്ടികളും ചിന്തിക്കാറുണ്ട് ഇവർ ശരിയാകുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ശ
രിയാകും, ഈ വ്യവസ്ഥ ശരിയാകുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ശരിയാകും, ക്രോധിക്കുന്നവരെ ശീതളമാക്കു
കയാണെങ്കിൽ ഞാനും ശീതളമാകും, ഈ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കുന്നവരെ മാറ്റിനിർത്തൂ എങ്കിൽ സൈന്ദ്യർ ശരി
യാകും... ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നത് തന്നെ തെറ്റാണ്. ആദ്യം സ്വയത്തെ പരിവർത്തനം ചെയ്യൂ അപ്പോൾ
വിശ്വം പരിവർത്തനപ്പെടും. ഇതിന് വേണ്ടി സർവ്വ ഖജനാവുകൾക്കും അധികാരിയായി സമയ പ്രമാണം
ഖജനാവുകളെ കാര്യത്തിൽ ഉപയോഗിക്കൂ.

സ്തോഗൻ:- സർവ്വ ശക്തികളുടെയും ലൈറ്റ് സദാ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ മായ ദൂരെ നിന്ന്
തന്നെ ഓടിപ്പോകും.